

Arrest

nr. 285 954 van 10 maart 2023
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. KALIN
Hulsbergweg 7/A
3520 ZONHOVEN**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 28 oktober 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 28 september 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 december 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 januari 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die volgens haar verklaringen België is binnengekomen op 26 december 2018, samen met haar vijf minderjarige kinderen, diende op 15 januari 2019 een eerste verzoek om internationale bescherming in.

Op 29 oktober 2019 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd in beroep door de Raad bevestigd (RvV 24 september 2020, nr. X).

Op 19 november 2021 werd verzoeksters zoon A.D.H. geboren in België.

1.2. Op 3 mei 2022 diende verzoekster een tweede verzoek om internationale bescherming in.

1.3. Op 28 september 2022 nam de adjunct-commissaris de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoekster bij aangetekende brief van 29 september 2022 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 03/05/2022
Overdracht CGVS: 13/06/2022*

U had een persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op 8 september 2022 van 9u18 tot 10u19, bijgestaan door een tolk die het Somali machtig is. Er was geen advocaat aanwezig.

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen heeft u de Somalische nationaliteit, bent u afkomstig uit het dorp Waraha-Dhobley in het Bu'aale district in de provincie Midden-Juba en maakt u deel uit van de Darodclan, subclan Ogaden. U bent geboren op 2 maart 1991 in datzelfde dorp waar u heel uw leven gewoond hebt. U bent ongeschoold. U was eigenaar van een theewinkel in uw dorp Waraha-Dhobley. In deze winkel leerde u uw man kennen, met wie u trouwde in juli 2007. Uw man hielp eerst deserteurs van Al-Shabaab (AS) herintegreren in de maatschappij en werkte daarna voor het Ministerie van Transport. Daarnaast was hij ook zakenman. U verklaart dat uw man omwille van zijn werk bij de overheid in de problemen kwam met Al-Shabaab. Om deze reden zou hij naar Mogadishu gevlucht zijn eind 2015. U weet momenteel niet waar uw huidige man zich bevindt en heeft sinds einde 2015 geen contact meer met hem gehad of iets over hem vernomen. Dit zou zijn omdat hij vreesde dat zijn telefoon werd afgeluisterd. Na de vlucht van uw man werd u zelf bedreigd door Al-Shabaab, omdat ze dachten dat u voor uw man spioneerde. In 2015 kwamen ze een eerste keer bij u langs in Waraha-Dhobley, maar ze arresteerden u niet omdat u zwanger was. In mei 2017 werd u uiteindelijk dan toch gearresteerd door Al-Shabaab waarop ze u één maand gevangen hielden. Ongeveer een jaar na uw vrijlating werd u in april 2018 opnieuw vijftien dagen opgesloten door Al-Shabaab. U verklaart dat Al-Shabaab uw dochters besneed en er mee dreigde ze te herbesnijden omdat de besnijdenis niet naar behoren was gebeurd. Tot slot vermeldt u dat u gedwongen werd om met een Al-Shabaab strijder te trouwen. U besloot Somalië te verlaten in april 2018. Via Kenia kwam u op 26 december 2018 aan in België. Op 15 januari 2019 diende u een eerste aanvraag om internationale bescherming in. Ter staving van uw eerste verzoek legde u volgende documenten neer: vier gynaecologische attesten dd. 12 maart 2019, die bewijzen dat u en uw dochters allen een besnijdenis hebben ondergaan.

Op 30 oktober 2019 nam het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) in het kader van dit eerste verzoek een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Er werd immers geoordeeld dat er geen geloof kon worden gehecht aan uw voorgehouden herkomst uit Waraha Dhobley in Middle Juba, noch aan uw asielmotieven. Deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) bevestigd per arrest nr. 241371 van 24 september 2020. U diende hiertegen geen cassatieberoep in.

Zonder België te hebben verlaten diende u op 3 mei 2022 een tweede verzoek om internationale bescherming in. In het kader van uw huidige verzoek volhardt u in uw eerder uiteengezette motieven en uw herkomst uit Waraha Dhobley. U voegt toe dat u hier in België een buitenechtelijk kind kreeg van een andere man dan uw verdwenen echtgenoot. U stelt te vrezen dat u bij terugkeer gestenigd zal worden door AS omwille van uw buitenechtelijk kind en dat uw jongste zoon gediscrimineerd zal worden omdat hij geen vader heeft. Voor uw andere zonen en dochters vreest u dat ze gedwongen uitgethuwlijkt of door AS gerekruteerd zullen worden.

Ter staving van uw tweede verzoek om internationale bescherming legt u een kopie van uw Somalisch paspoort en een kopie van uw huwelijksakte neer.

Op 19 juli 2022 verklaarde het CGVS uw tweede verzoek ontvankelijk. Op 8 september 2022 had u een persoonlijk onderhoud op het CGVS. U stelde dat de vader van uw jongste zoon een Somalische taxichauffeur uit Antwerpen is die u in januari driemaal hebt ontmoet, maar die niets met u te maken wilde hebben nadat u hem vertelde dat u zwanger was. U herhaalde uw vrees om gestenigd te worden door AS en de vrees voor discriminatie, uithuwelijking of rekrutering voor uw kinderen. Op 20 september 2022 maakte uw advocaat per mail opmerkingen over met betrekking tot uw persoonlijk onderhoud.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier moet worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een persoonlijke vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken en evenmin om zwaarwegende gronden aannemelijk te maken dat u een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, a of b van de Vreemdelingenwet.

U stelt in geval van terugkeer naar Somalië te vrezen dat u gestenigd zal worden door AS omwille van het feit dat u in België een buitenechtelijk kind kreeg, alsook dat dit kind gediscrimineerd zal worden. Er dient in verband op gewezen dat u het CGVS geen zicht biedt op uw werkelijke herkomst en profiel. In het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming werd immers geoordeeld dat er geen geloof kon worden gehecht aan uw herkomst uit Waraha Dhoobley en bijgevolg evenmin aan de door u ingeroepen asielmotieven. Bijgevolg kan er geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen dat uw echtgenoot in 2015 verdween omwille van problemen met AS en dat u sindsdien met hem geen contact meer hebt gehad. Deze analyse werd bevestigd door de RvV per arrest nr. 241371. Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS in het kader van uw tweede verzoek om internationale bescherming werd u hierop gewezen en werd u de kans gegeven om alsnog de ware toedracht te vertellen. Er werd benadrukt dat het van uitermate groot belang is voor uw asielaanvraag dat u een zicht geeft op uw werkelijke herkomst en verblijfplaatsen voor uw komst naar België. U bleef echter bij uw eerdere verklaringen, met name dat u steeds in Waraha Dhoobley woonde en dat uw echtgenoot in 2015 verdween, en slaagde er niet in om de ongeloofwaardigheid van uw eerder aangehaalde asielmotieven op te heffen (CGVS (...)Z (hierna CGVS 2), p. 4). Gelet op het feit dat u geen zicht biedt op uw werkelijke streek van herkomst en bijgevolg op uw familiale situatie aldaar, kan er evenmin geloof worden gehecht aan uw verklaring dat u in geval van terugkeer problemen zou krijgen omwille van uw zoon die hier in België geboren werd. Daarbij dient opgemerkt dat u geen concrete aanwijzingen voorlegt voor het feit dat u gestenigd zou worden of dat uw zoon zou worden gediscrimineerd, buiten de algemene bewering dat het daar verboden is (CGVS 2, p. 5).

Dat uw dochters zouden worden uitgehuwelijkt en uw zonen door AS zouden worden gerekruteerd (CGVS 2, p. 5) is een zuivere hypothese die u niet staaft. Gevraagd naar concrete aanwijzingen komt u niet verder dan te stellen “dat is hun cultuur. Ik heb zelf gezien dat ze jongens rekruteren” en dat er kinderen in de koranschool werden gerekruteerd. U stelt echter dat AS nooit tegen u of uw familie zelf heeft gezegd dat uw kinderen gerekruteerd zouden worden (CGVS 2, p. 7). Op de vraag waarom u denkt dat uw dochters uitgehuwelijkt zullen worden, stelt u slechts in uiterst algemene bewoordingen: “omdat ik weet dat meisjes uitgehuwelijkt worden” en “ze nemen hen gewoon mee zonder toestemming” (CGVS 2, p. 8). Derhalve maakt u niet in concreto aannemelijk dat uw kinderen zullen worden gerekruteerd of uitgehuwelijkt.

De door u neergelegde documenten wijzigen niets aan bovenstaande appreciatie. Met de kopie van uw paspoort en huwelijksakte wil u aantonen dat u “van daar afkomstig” bent en dat u getrouwd bent met de vader van uw kinderen (CGVS 2, p. 3-4). Dat u gehuwd bent (geweest) met M. A. A. wordt op zich niet betwist. Overigens zijn deze documenten weinig bewijskrachtig. Er dient immers te worden gewezen op de beperkte bewijswaarde van Somalische documenten. Bronnen die de uitgifte van Somalische documenten beschrijven, wijzen op het ontbreken van een formele burgerlijke stand in Somalië en op de afwezigheid van archieven en dus van referentiemateriaal voor het opstellen van (identiteits)documenten. Bijgevolg moeten zowel autoriteiten binnen als buiten Somalië zich voor het uitreiken van documenten baseren op de verklaringen van de aanvragers. Bovendien is corruptie wijdverspreid in Somalië en kunnen documenten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze verkregen worden. Bijgevolg is de bewijswaarde van Somalische documenten bijzonder relatief en volstaan de door u neergelegde stukken op zich niet om uw beweerd profiel en herkomst te onderbouwen. Daaraan kan nog worden toegevoegd dat het louter kopieën betreft, waardoor de bewijswaarde van deze stukken verder verzwakt wordt. De opmerkingen die

uw advocaat per mail overmaakte op 20 september 2022, met name dat uw geboortedatum verkeerd genoteerd werd en dat u de leeftijd van de man met wie u een kind kreeg niet kent, wijzigen de beoordeling evenmin.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster voert een schending aan van de volgende bepalingen:

“- Schending van het artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende het statuut van vluchtelingen, van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen,
- schending van het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en het proportionaliteitsbeginsel,
- schending van artikel 4 van Richtlijn 2004/83,
- schending van de materiele motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur
- Schending van artikel 3 EVRM juncto artikel 13 EVRM,
- schending van artikel 48/4 Vreemdelingenwet en artikel 62 Vreemdelingenwet.”

Verzoekster licht toe als volgt:

“Verzoekende partij stelt dus onder andere dat het CGVS geen rekening heeft gehouden met de bepaling van artikel 4.3. van Richtlijn 2004/83.

Het artikel luidt als volgt:

[citaat artikel 4, derde lid van de Richtlijn 2004/83/EG]

Het CGVS verwijst in de bestreden beslissing naar volgende punten om zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire bescherming niet toe te kennen aan verzoekende partij:

2.1. Wat betreft de streek van herkomst en de familiale situatie van verzoekende partij

*

Het CGVS is van oordeel dat verzoekende partij geen zicht zou bieden op haar werkelijke streek van herkomst en dus ook niet op haar familiale situatie.

Daarnaast meent het CGVS te kunnen stellen dat er geen concrete aanwijzingen zouden worden voorgelegd voor het feit dat verzoekende partij gestenigd zou worden of dat haar zoon zou worden gediscrimineerd, buiten de algemene bewering dat het daar verboden is.

Het CGVS motiveert de beslissing onder andere als volgt:

[citaat bestreden beslissing]

Verzoekende partij kan zich hierin niet vinden.

*

Verzoekende partij bevestigt dat zij de waarheid heeft verteld in haar eerste verzoek om internationale bescherming (VIB).

Dit is ook de reden waarom zij in haar verklaringen volhardt.

Om haar verklaringen nog verder te ondersteunen heeft verzoekende partij in het kader van huidig verzoek om internationale bescherming nog bijkomende stukken overgemaakt.

Zo heeft verzoekende partij in het kader van huidig VIB nog overgemaakt:

- kopie van haar paspoort en

- kopie huwelijksakte.

Het CGVS betwist de identiteit van verzoekende partij (naam, voornaam, geboortedatum...) niet.

Het CGVS betwist tevens niet dat verzoekende partij getrouwd is met M.(...) A.(...) A.(...).

Minstens dienen bovenstaande documenten dan ook als een begin van bewijs te worden beschouwd gezien deze én de identiteit van verzoekende partij én het huwelijk bevestigen.

Er is dan ook geen enkele reden om te twijfelen aan het feit dat verzoekende partij afkomstig is uit het dorp Waraha-Dhobley in het Bu'aale district in de provincie Midden-Juba.

*

Verzoekende partij kan geen concrete elementen aanbrengen van het feit dat de jongste zoon gediscrimineerd zal worden gezien haar jongste zoon nog nooit in Somalië is geweest.

*De concrete elementen van discriminatie kunnen daardoor onmogelijk bijgebracht worden
Het onmogelijke mag ook niet verwacht worden. Dit zou onredelijk zijn.
De motivatie van het CGVS kan dan ook niet weerhouden worden.*

*

*Niettemin staat vast dat de jongste zoon een buitenechtelijk kind is.
Dit gegeven wordt ook niet betwist in de bestreden beslissing.
De jongste zoon zal beschouwd worden als een bastaard en zal door de bevolking helaas worden
gediscrimineerd enkel al om deze reden.*

*

*Daarnaast is er de familie van verzoekende partij en de familie van haar echtgenoot M.(...) A.(...) A.(...)
De familie van verzoekende partij zal dit gegeven niet aanvaarden.
De familie van haar echtgenoot M.(...) A.(...) A.(...) zal dit ook niet aanvaarden.
De beide families zullen zich niet enkel keren ten aanzien van de jongste zoon maar ook ten aanzien van
verzoekende partij voor wie de vrees om te worden gestenigd reëel zal zijn.
Het hebben van een buitenechtelijk kind is bovendien verboden en tegen de Sharia.
Dit verklaarde verzoekende partij.
Haar situatie zal niet aanvaard worden en al zeker niet door AS.
p. 5 van het verslag persoonlijk onderhoud:
[citaat Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 5]
De motivatie van het CGVS kan dan ook niet worden weerhouden.*

2.2. Wat betreft de vrees van verzoekende partij: uithuwelijking dochters en rekrutering zonen

*Het CGVS is van oordeel dat de vrees van verzoekende partij dat haar dochters zullen worden
uitgehuwelijkt en haar zonen door AS (Al-Shabaab) zullen worden gerekruteerd hypothetisch zou zijn en
daardoor niet in aanmerking zou kunnen worden genomen.*

Het CGVS motiveert de beslissing onder andere als volgt:

[citaat bestreden beslissing]

Verzoekende partij kan zich hierin niet vinden.

*

*Verzoekende partij vreest dat haar dochters zullen worden uitgehuwelijkt en haar zonen door AS zullen
worden gerekruteerd en deze vrees is reëel.*

De vraag of de vrees al of niet hypothetisch zou zijn, is in casu irrelevant.

Verzoekende partij heeft meer dan 4 jaar geleden (in april 2018) Somalië verlaten.

Haar oudste dochter was toen nog zeer jong.

Ze is immers ondertussen nog maar 14 jaar geworden.

*Gezien haar oudste dochter toen nog zeer jong was, is zij niet benaderd geweest door AS om te worden
uitgehuwelijkt.*

Dit begint vaak rond de leeftijd van 13 jaar bij de meisjes.

Gezien de oudste dochter nu ondertussen 14 jaar geworden is, is deze vrees reëel.

Dit geldt tevens voor de rekrutering van haar zonen. Deze vrees daarvoor is tevens reëel.

*

De motivatie van het CGVS kan niet worden weerhouden.

2.3. Wat betreft de documenten

*Het CGVS is van oordeel dat de documenten die verzoekende partij heeft bijgebracht, haar herkomst en
haar profiel niet zouden ondersteunen.*

*Het CGVS stelt dat de corruptie wijdverspreid zou zijn en de bewijswaarde aldus van Somalische
documenten relatief zouden zijn.*

Het CGVS motiveert de beslissing onder andere als volgt:

[citaat bestreden beslissing]

Verzoekende partij kan zich hierin niet vinden.

*

*De redenering van het CGVS mag evenwel niet betekenen dat alle documenten door Somaliërs
neergelegd in het kader van een VIB niet in aanmerking mogen worden genomen omdat de corruptie
wijdverspreid zou zijn.*

*In het kader van huidige procedure heeft verzoekende partij immers bijkomende documenten neergelegd.
De identiteit van verzoekende partij en haar huwelijk met haar echtgenoot M.(...) A.(...) A.(...) worden niet
in twijfel getrokken.*

Beide zaken worden bevestigd door de neergelegde documenten.

Daarnaast wordt ook de herkomst van verzoekende partij bevestigd.

Er is geen reden om hieraan te twifelen.

*

Het is daarnaast het CGVS die vraagt achter concrete elementen of documenten.

Het kan dan niet opgaan, dat verzoekende partij na al de mogelijk inspanningen te hebben geleverd en uiteindelijk documenten te hebben bekomen, dat het CGVS er toch nog voor kiest om deze documenten niet te willen betrekken in het oordeel omdat er corruptie zou zijn en dus de documenten naast zich neerlegt.

Verzoekende partij benadrukt dat een gebrek aan het neerleggen van documenten op zich in elk geval geen reden mag zijn om het vluchtelingenstatuut en de subsidiaire bescherming te weigeren.

Indien verzoekende partij kon beschikken over nog andere documenten, dan had zij deze neergelegd.

De motivatie van het CGVS kan dan ook niet worden weerhouden.

2.4. Weigering van de subsidiaire beschermingsstatus

** Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:*

[citaat artikel 48/4 Vreemdelingenwet]

*

Uit dit artikel volgt dat de verzoekende partij, opdat zij kan genieten van de subsidiaire beschermingsstatus, bij terugkeer naar het land van herkomst een "reëel risico" loopt.

Het risico moet echt zijn. Paragraaf 2 van artikel 48/4 (dit artikel vormt de omzetting van de artikelen 2 (f) en 15 van de Richtlijn 2011/95/EU) verduidelijkt wat moet worden verstaan onder het begrip "ernstige schade" door drie onderscheiden situaties te voorzien.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een "foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst". Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een "ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict".

Over het willekeurig geweld zoals in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet stelt het Hof uitdrukkelijk: "De Uniewetgever uiteindelijk heeft besloten alleen vast te houden aan het geval van ernstige en individuele bedreigingen van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict" (HvJ 30 januari 2014 (GK), "Diakité t. Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen", C- 285/12, punt 29).

*

Rekening houdend met bovenstaande argumenten is verzoekende partij van oordeel dat zij de instanties wel degelijk voldoende inzicht heeft gegeven over de werkelijke achtergrond, haar netwerk en familiale context zodat de instanties voldoende informatie hebben om te oordelen of de subsidiaire bescherming al of niet moet worden toegekend.

Verzoekende partij is dan ook de mening toegedaan dat minstens de subsidiaire bescherming moet worden toegekend.

In elk geval benadrukt verzoekende partij andermaal dat zij afkomstig is uit het dorp Waraha-Dhobley in het Bu'aale district in de provincie Midden-Juba, Zuid-Somalië.

De tijdens het gehoor ingeroepen en omstandig gemotiveerde motieven, in hun onderlinge en onmiskenbare samenhang bekeken met de specifieke leefwereld van verzoekster en de situatie in Somalië, zijn afdoende om het voorhanden zijn van een reëel risico op ernstige schade zoals gedefinieerd in artikel 48/4 §2 Vw te beoordelen.

Relevant bij terugkeer is het profiel van de terugkerende personen. Daarbij gaat het onder andere om clanafkomst, de sociale positie die men inneemt, of men beschikt over een netwerk en over financiële middelen en het soort vaardigheden waarover men beschikt.

Verzoekster is een ongeschoolde moeder van minderjarige kinderen wiens echtgenoot onvindbaar is, en van wie zij geen nieuws meer heeft gedurende lange tijd. Zij heeft daarnaast ook een buitenechtelijk kind. Haar moeder heeft al duidelijk gemaakt dat haar situatie onaanvaardbaar is en dat dit zware gevolgen zal hebben bij een terugkeer.

In mei 2016 verscheen een geactualiseerd en ongewijzigd standpunt van UNHCR over terugkeer naar Zuid- en Centraal-Somalië. Dit document volgde op het eerder verschenen standpunt uit juni 2014 met

betrekking tot terugkeer naar Zuid- en Centraal-Somalië. UNHCR roept landen op af te zien van gedwongen terugkeer van personen naar regio's in Zuid- en Centraal-Somalië, die óf getroffen worden door militaire acties en/of de daaruit voortvloeiende ontheemding, óf die kwetsbaar en onzeker blijven na recente militaire acties, óf die onder de volledige of gedeeltelijke controle van gewapende niet-overheidsgroeperingen zijn.

<https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2019/03/19/algemeen-ambtsbericht-zuid--en-centraal-somalie-2019>

Bijgevolg is het op grond van de feiten hierboven vermeld en het profiel van verzoekster voldoende komen vast te staan dat er ernstige aanwijzingen zijn dat verzoekster vervolging dient te vrezen wanneer zij naar haar land van herkomst zou worden teruggezonden.

Het past derhalve dat de bestreden beslissing wordt vernietigd en dat aan verzoekster vooralsnog de asiestatus, subsidiair de status van subsidiaire bescherming wordt toegekend

De subsidiaire beschermingsstatus wordt verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, b) en c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Gelet op artikel 3 EVRM kan verzoekster in geen enkel geval worden teruggeleid naar haar land van herkomst.

In hoogst ondergeschikte orde verzoekt verzoekster dat de bestreden beslissing wordt vernietigd indien essentiële elementen ontbreken om tot voormelde hervorming te besluiten, zonder aanvullende onderzoekdaden te moeten bevelen en de zaak naar verwerende partij terug te verwijzen.

Verzoekende partij is dan ook van oordeel dat in elk geval aan haar de subsidiaire bescherming moet worden toegekend."

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoekster al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Een resem aangevoerde rechtsregels die verzoekster geschonden acht laat niet toe om vast te stellen dat zij een nood heeft aan internationale bescherming.

2.3. Verzoekster slaagt er niet in haar nood om internationale bescherming aannemelijk te maken. De Raad stelt vast dat zij met haar betoog in het verzoekschrift de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt. Zij ontkent slechts de vaststellingen dat er belangrijke indicaties zijn om te twijfelen aan de regio van herkomst, herhaalt haar verklaringen hierover en volhardt in haar relaas.

Voorafgaand merkt de Raad op dat verzoekster in het kader van haar eerste verzoek om internationale bescherming heeft verklaard dat zij geen documenten heeft ontvangen van haar huwelijk in 2007 met M.A.A. en dat zij daar zeker van was dat er geen documenten werden afgeleverd (DVZ-verklaring VIB 1, stuk 16, p. 7). Ook over haar paspoort heeft verzoekster gelogen in het kader van haar eerste verzoek om internationale bescherming. Verzoekster stelde immers uitdrukkelijk dat zij geen persoonlijke documenten heeft, zelfs nooit in het bezit te zijn geweest van een paspoort (*Ibid.*, p. 9-10). Het is dan ook frappant dat verzoekster, die haar hele leven in Bu'aale district zou hebben gewoond zonder documenten, thans een kopie van een pagina van een Somalisch paspoort op haar naam bijbrengt, afgegeven te Mogadishu op 19 juni 2016. Dergelijke handelswijze ondergraaft de algemene geloofwaardigheid van verzoekster. De uitleg hiervoor wordt niet aanvaard.

De toelichting die zij geeft tijdens het persoonlijk onderhoud van 8 september 2022 is immers dat zij niet wist waar deze documenten lagen en deze pas heeft verkregen via contact met haar schoonbroer (Notities persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 2-4).

Waar verzoekster volhardt in haar verklaringen over haar herkomst en haar buitenechtelijke zoon en stelt dat zij geen concrete elementen kan aanbrengen van het feit dat haar zoon gediscrimineerd zal worden door haar familie en de Somalische bevolking gezien hij nog nooit in Somalië is geweest, dat de motivering van de commissaris-generaal niet weerhouden kan worden omdat het onmogelijke niet verwacht mag worden, dat vaststaat dat de jongste zoon een buitenechtelijk kind is en dat dit gegeven ook niet betwist wordt in de bestreden beslissing en dat het hebben van een buitenechtelijk kind bovendien verboden is volgens de Sharia, is de Raad van oordeel dat verzoekster met dit betoog de vaststellingen van de bestreden beslissing niet weerlegt. De volgende vaststellingen van de commissaris-generaal zijn aldus correct, pertinent, en vinden steun in het administratief dossier: *“U stelt in geval van terugkeer naar Somalië te vrezen dat u gestenigd zal worden door AS omwille van het feit dat u in België een buitenechtelijk kind kreeg, alsook dat dit kind gediscrimineerd zal worden. Er dient in verband op gewezen dat u het CGVS geen zicht biedt op uw werkelijke herkomst en profiel. In het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming werd immers geoordeeld dat er geen geloof kon worden gehecht aan uw herkomst uit Waraha Dhoobley en bijgevolg evenmin aan de door u ingeroepen asielmotieven. Bijgevolg kan er geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen dat uw echtgenoot in 2015 verdween omwille van problemen met AS en dat u sindsdien met hem geen contact meer hebt gehad. Deze analyse werd bevestigd door de RvV per arrest nr. 241371. Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS in het kader van uw tweede verzoek om internationale bescherming werd u hierop gewezen en werd u de kans gegeven om alsnog de ware toedracht te vertellen. Er werd benadrukt dat het van uitermate groot belang is voor uw asielaanvraag dat u een zicht geeft op uw werkelijke herkomst en verblijfplaatsen voor uw komst naar België. U bleef echter bij uw eerdere verklaringen, met name dat u steeds in Waraha Dhoobley woonde en dat uw echtgenoot in 2015 verdween, en slaagde er niet in om de ongeloofwaardigheid van uw eerder aangehaalde asielmotieven op te heffen (CGVS (...)Z (hierna CGVS 2), p. 4). Gelet op het feit dat u geen zicht biedt op uw werkelijke streek van herkomst en bijgevolg op uw familiale situatie aldaar, kan er evenmin geloof worden gehecht aan uw verklaring dat u in geval van terugkeer problemen zou krijgen omwille van uw zoon die hier in België geboren werd. Daarbij dient opgemerkt dat u geen concrete aanwijzingen voorlegt voor het feit dat u gestenigd zou worden of dat uw zoon zou worden gediscrimineerd, buiten de algemene bewering dat het daar verboden is (CGVS 2, p. 5).”*

Waar verzoekster volhardt dat zij vreest dat haar dochters zullen worden uitgehuwelijkt en haar zonen door Al Shabaab zullen worden gerekruteerd, dat de vraag of deze vrees al dan niet hypothetisch is in casu irrelevant is, dat verzoekster Somalië al meer dan vier jaar geleden heeft verlaten, dat haar oudste dochter toen nog zeer jong was en zij daarom niet benaderd is geweest door Al Shabaab om te worden uitgehuwelijkt maar dat ze ondertussen veertien jaar is geworden, dat uithuwelijking vaak rond de leeftijd van dertien jaar begint bij meisjes en dat dit tevens geldt voor de rekrutering van haar zonen, treedt de Raad de commissaris-generaal bij dat verzoekster een louter hypothetische vrees aanhaalt die zij niet staaft. De volgende vaststellingen van de commissaris-generaal zijn aldus correct, pertinent, en vinden steun in het administratief dossier: *“Dat uw dochters zouden worden uitgehuwelijkt en uw zonen door AS zouden worden gerekruteerd (CGVS 2, p. 5) is een zuivere hypothese die u niet staaft. Gevraagd naar concrete aanwijzingen komt u niet verder dan te stellen “dat is hun cultuur. Ik heb zelf gezien dat ze jongens rekruteren” en dat er kinderen in de koranschool werden gerekruteerd. U stelt echter dat AS nooit tegen u of uw familie zelf heeft gezegd dat uw kinderen gerekruteerd zouden worden (CGVS 2, p. 7). Op de vraag waarom u denkt dat uw dochters uitgehuwelijkt zullen worden, stelt u slechts in uiterst algemene bewoordingen: “omdat ik weet dat meisjes uitgehuwelijkt worden” en “ze nemen hen gewoon mee zonder toestemming” (CGVS 2, p. 8). Derhalve maakt u niet in concreto aannemelijk dat uw kinderen zullen worden gerekruteerd of uitgehuwelijkt.”*

Waar verzoekster in haar verklaringen volhardt en om deze verder te ondersteunen bijkomende stukken heeft overgemaakt, waaronder een kopie van haar paspoort en een kopie van haar huwelijksakte, dat deze documenten als begin van bewijs dienen te worden beschouwd gezien deze de identiteit en het huwelijk van verzoekster bevestigen en dat er dan ook geen enkele reden is om te twijfelen dat verzoekster afkomstig is uit het dorp Waraha-Dhobley in het Bu'aale district in de provincie Midden-Juba, dat de redenering van de commissaris-generaal niet mag betekenen dat alle documenten door Somaliërs neergelegd in het kader van een verzoek om internationale bescherming niet in aanmerking mogen worden genomen omdat de corruptie wijdverspreid zou zijn, dat haar identiteit en haar huwelijk met haar echtgenoot niet in twijfel worden getrokken, dat beide zaken worden bevestigd door de neergelegde documenten, dat daarnaast ook de herkomst van verzoekende partij wordt bevestigd, dat het daarnaast de commissaris-generaal is die vraagt achter concrete elementen of documenten, dat het dan niet kan opgaan dat wanneer verzoekster uiteindelijk documenten bekomt, de commissaris-generaal er toch nog voor kiest om deze documenten niet te willen betrekken in zijn oordeel en dat het gebrek aan het neerleggen van documenten op zich in elk geval geen reden mag zijn om verzoekster de

vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus te weigeren, sluit de Raad zich aan bij de vaststelling van de commissaris-generaal dat bronnen die de uitgifte van Somalische documenten beschrijven (Landeninformatie, stuk 6, nr. 1), wijzen op het ontbreken van een formele burgerlijke stand in Somalië en op de afwezigheid van archieven en dus van referentiemateriaal voor het opstellen van (identiteits)documenten. Gezien het gebrek aan archief en database kunnen Somalische autoriteiten zich niet op officiële gegevens baseren om de identiteit, herkomst of nationaliteit vast te stellen van personen die verklaren Somaliërs te zijn. Zowel autoriteiten binnen als buiten Somalië moeten zich voor het uitreiken van documenten baseren op de verklaringen van de aanvragers. Bovendien blijkt uit de landeninformatie toegevoegd aan het administratief dossier dat corruptie wijdverspreid is in Somalië. Aldus bieden de door verzoekster neergelegde documenten niet de minste garantie dat de daarin opgenomen gegevens correct zijn of dat deze authentiek zou zijn. Verder wijst de Raad erop dat de commissaris-generaal een zeer ruime appreciatiebevoegdheid bezit aangaande de bewijswaarde van de aan hem voorgelegde documenten. Ook om andere redenen dan hun eventuele valsheid kan hij aan deze stukken iedere bewijswaarde ontzeggen. De volgende vaststellingen van de commissaris-generaal zijn aldus correct, pertinent, en vinden steun in het administratief dossier:

“De door u neergelegde documenten wijzigen niets aan bovenstaande appreciatie. Met de kopie van uw paspoort en huwelijksakte wil u aantonen dat u “van daar afkomstig” bent en dat u getrouwd bent met de vader van uw kinderen (CGVS 2, p. 3-4). Dat u gehuwd bent (geweest) met M. A. A. wordt op zich niet betwist. Overigens zijn deze documenten weinig bewijskrachtig. Er dient immers te worden gewezen op de beperkte bewijswaarde van Somalische documenten. Bronnen die de uitgifte van Somalische documenten beschrijven, wijzen op het ontbreken van een formele burgerlijke stand in Somalië en op de afwezigheid van archieven en dus van referentiemateriaal voor het opstellen van (identiteits)documenten. Bijgevolg moeten zowel autoriteiten binnen als buiten Somalië zich voor het uitreiken van documenten baseren op de verklaringen van de aanvragers. Bovendien is corruptie wijdverspreid in Somalië en kunnen documenten zeer gemakkelijk op nietreguliere wijze verkregen worden. Bijgevolg is de bewijswaarde van Somalische documenten bijzonder relatief en volstaan de door u neergelegde stukken op zich niet om uw beweerd profiel en herkomst te onderbouwen. Daaraan kan nog worden toegevoegd dat het louter kopieën betreft, waardoor de bewijswaarde van deze stukken verder verzwakt wordt. De opmerkingen die uw advocaat per mail overmaakte op 20 september 2022, met name dat uw geboortedatum verkeerd genoteerd werd en dat u de leeftijd van de man met wie u een kind kreeg niet kent, wijzigen de beoordeling evenmin.”

Een schending van artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet wordt evenmin vastgesteld. Verzoekster maakt immers op generlei wijze aannemelijk dat haar verzoek om internationale bescherming niet op een individuele, objectieve en onpartijdige wijze werd beoordeeld, rekening houdende met alle elementen van de zaak, of dat de commissaris-generaal geen rekening zou hebben gehouden met enig relevant feit of gegeven dat voorgaande vaststellingen in een ander daglicht zou kunnen stellen.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Voor zover verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoekster toont niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

Aangezien verzoekster niet aannemelijk maakt dat zij afkomstig is uit het dorp Waraha-Dhobley in het Bu'aale district in de provincie Middle-Juba, maakt zij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar.

Met betrekking tot de vraag of verzoekster bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Somalische nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan. Het is immers in de eerste plaats aan verzoekster om tijdens de asielprocedure haar ware identiteit en herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekster hierin manifest faalt.

Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoekster voor de komst naar België, noch over het element of verzoekster afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is.

De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoekster zelf meent dat er in Somalië geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien maart tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP